

МОТИВИ

към ПРИСЪДА по НОХД №409/2023 година на Районен съд – Свиленград

С Обвинителен акт по Досъдебно производство №409/2022 година по описа на РУ - Свиленград, пр.преписка с вх.№ 3957/2022 година по описа на Районна прокуратура – Хасково,ТО Свиленград, С. С. –Прокурор при Районна прокуратура – Хасково,ТО Свиленград повдига обвинение на:

Л. П. Т. с ЕГН: *****, родена на 04.03.1994 г. в гр. Харманли, обл. Хасково, с адрес по лична карта: гр. *****, живуща в гр. Д*****, адрес за призоваване: гр. *****, българска гражданка, неомъжена, с основно образование, безработна, осъждана, за това, че: През времето от месец Май, 2022 г. до месец Юни, 2023 г., включително, в град Свиленград, обл. Хасково, след като е била осъдена с влязло в сила на 09.03.2021 г. Решение № 260009/20.01.2021 г., постановено по гражданско дело № 480/2020 г. по описа на Районен съд - Свиленград, да издържа свои низходящи – синовете си Т. М. З., роден на ***** г. и Д. М. З., роден на ***** г., съзнателно не изпълнила задължението си в размер на повече от две месечни вноски за всяко едно от децата, а именно: 14 пълни месечни вноски по 162.50 лева месечно, с обща сума 2275.00 лева - за детето Т. М. З. и 14 пълни месечни вноски по 162.50 лева месечно с обща сума 2275.00 лева - за детето Д. М. З., като общата сума за издръжката възлиза в размер 4550.00 /четири хиляди и петстотин и петдесет/ лева и деянието е извършено повторно - **престъпление по чл. 183, ал. 4 вр. с ал. 1 вр. с чл. 28, ал. 1 от НК.**

След изслушване на страните по въпросите предвидени в чл.248,ал.1 от НПК и след конституирането на пострадалите деца,действащи чрез техния родител в качеството на ЧО/а по молбата им за конституиране в качеството на граждански ищци и за приемането на граждански иск,съдът е оставил същата без уважение по мотиви изложени в съдебно заседание/, съдът на основание чл. 248, ал. 6 от НПК се е произнесъл по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК,и впредвид изявлението на защитата и подсъдимият, на основание чл. 252, ал. 1 от НПК се пристъпи незабавно след приключване на разпоредителното заседание към разглеждане на делото по реда на глава 27,чл.371,т.2 от НПК.

В съдебно заседание подсъдимата **Л. П. Т.** и защитникът ѝ **адв.К.** заявяват,че подс. **Л. П. Т.** признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти.

Прокурорът поддържат повдигнатото обвинение и изразяват становище за липса на процесуални пречки делото да бъде разгледано по реда на глава

XXVII от НПК /чл.371,т.2/– съкратено съдебно следствие.

Такова становище се поддържа от повереника на ЧО – **адв.М.**

На основание чл.372,ал.1 от НПК съдът разясни правата на подсъдимият по чл.371 от НПК и го уведоми,че съответните доказателства от досъдебното производство и направеното от него самопризнание по чл.371,т.2 от НПК ще се ползва при постановяване на присъдата.

Подсъдимата **Л. П. Т.** заяви, че разбира в какво е обвинена и че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е съгласна да не се събират доказателства за тези факти.

На основание чл.372, ал.4, вр.чл.371, т.2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанието ѝ, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт.

Участващият по делото **прокурор** поддържа обвинението, така както е предявено с обвинителния акт, като счита същото за безспорно и категорично доказано, досежно извършването на престъпното деяние в съставомерните му обективни и субективни признаци, както и неговото авторство, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства. Излагат се аргументи, обвързани с правен анализ на доказателствените средства в кръга на тези чието кредитиране се претендира, извън подложените на критика за недостоверност и опровергаване от останалите. Поради това, прокурорът пледира за признаването на подсъдимата за виновна и осъждането ѝ, като и бъде наложено предвиденото в чл.183,ал.1 НК наказание-Пробация,като визира две конкретни мерки и размерите им,както и кумулативно предвиденото наказание Обществено порицание, определено при предпоставките на чл.55 от НК.

Повереника на ЧО –**адв.М.** претендира за налагане на наказание „Лишаване от свобода” ,което да бъде отложено за срок от 3 години,а що се отнася до размера му, предоставя на съда да прецени неговият размер. Излага съображения за неприложимост на разпоредбата на чл.55 от НК,като моли наказанието да бъде наложено при предпоставките на чл.54 от НК,мотивирайки горната си претенция ,що се отнася до вида и размера на претендираното наказание

По същество **адв.К.** пледира на подсъдимият да бъде наложено наказание Пробация ,а що се отнася до техният вид,счита,че следва да бъдат ограничени до двете задължителни,като съдът определи същите в близък до претендирания от прокурора размер,както и наказанието Обществено порицание,като счита че са налице предпоставките на чл.55 от НК по подробно изложени съображения. Оспорва искането на повереника на ЧО за налагане на условни наказание определено при предпоставките на чл.54 от НК,като също излага аргументи в тази насока.

Подсъдимият **Л. П. Т.**, се придържа се към становището на защитника си по същество . В правото си на последна дума, същият изразява съжаление за сторенето.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното:

Подс. **Л. П. Т.** живеела на семейни начала със М. Т. З. от 2008 година в дома му в град Свиленград, област Хасково.

От съвместното им съжителство се родили синовете им - Т. М. З., роден на ***** г. и Д. М. З., роден на ***** г.

След като М. Т. З. и подс. **Л. П. Т.** били във фактическо съжителство около 12 години, отношенията им се влошили и в началото на месец Март, 2020 година, те се разделили.

След раздялата им малолетните деца Т. М. З. и Д. М. З., останали да живеят в дома на баща си – М. З..

През това време подс. **Л. П. Т.** заживяла с друг мъж и след време уведомила свид. З., че повече не иска да има контакти с него.

След раздялата с подс. **Л. П. Т.**, М. Т. З. от своя страна, продължил да полага грижи за двамата си сина, като всички те живеели в дома му в гр. Свиленград, на ул. „Теменуга“ № 15. Същият очаквал от подс. **Л. П. Т.** да праща на децата им пари за тяхното отглеждане, но същата не се интересувала от тях и не плащала парични средства.

Предвид тези обстоятелства, в края на лятото на 2020 година бащата М. Т. З. подал граждански иск до РС - Свиленград, с който поискал Съдът да му предостави упражняването на родителските права върху малолетните деца, да определи режима на лични отношения между тях и майката, както и това – подс. **Л. П. Т.**, да бъде осъдена да им изплаща месечна издръжка.

С Решение № 260009/20.01.2021 година, постановено по гр. дело № 480/2020 г., влязло в законна сила от 09.03.2021 г., упражняването на родителските права спрямо малолетните Т. З. и Д. З. били предоставени на баща им - М. З., а подс. **Л. П. Т.** била осъдена да издържа своите низходящи, като им изплаща чрез баща им – М. З. , като техен законен представител, месечна издръжка в размер от по 162.50 лв. за всяко едно от децата, считано от датата на подаване на исковата молба - 18.08.2020 г. до настъпването на законна причина за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа.

След влизане в сила на посоченото Решение на РС – Свиленград, подс. **Л. П. Т.** не изплащала дължимите от нея парични суми по издръжката за двете ѝ малолетни деца.

По тази причина бащата М. З., през лятото на 2021 г., подал жалба до Районна прокуратура - Хасково, ТО - Свиленград, като било образувано наказателно производство, проведено срещу подс. **Л. П. Т.** за извършено престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

След приключване на разследването, срещу нея бил внесен обвинителен акт в Районен съд - Свиленград, където било образувано наказателно дело от общ характер **НОХД № 761/2021** г. по описа на Районен съд – Свиленград, по което с Присъда № 15/22.10.2021 г., в законна сила от 09.11.2021 г., подс. **Л. П. Т.** била призната за виновна за извършено престъпление по чл. 183, ал.1 от НК - за това, че не е изпълнила задължението си по издръжката на двамата си сина, с обща сума 1625.00 лева. Инкриминираният период от време, за който подсъдимата била осъдена, затова, че съзнателно не била изпълнила задължението си да плаща дължимата месечна издръжка на малолетните си деца бил за периода от месец април, 2021г. до месец август, 2021г., включително.

Със същата присъда на подс. **Л. П. Т.** й било наложено наказание „Пробация“, включващо мерките по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК - „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца с периодичност на явяване два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца.

Присъдата на РС - Свиленград по **НОХД № 761/2021** г. влязла в законна сила на **09.11.2021г.**

След като била осъдена по това наказателно производство, за извършено от нея престъпление за неплащане на издръжка на своите низходящи по смисъла на чл. 183, ал. 1 от НК, подс. **Л. П. Т.** продължила да бездейства, като не плащала паричните суми за издръжката на малолетните си деца Т. и Д..

Въпреки наличието на проведеното наказателно производство срещу нея и влязлата в сила присъда, подсъдимата не плащала нито една от дължимите вноски, поради което през месец декември, 2021 г., бащата М. З. подал отново жалба до Прокуратурата, като било образувано наказателно производство, проведено срещу подсъдимата за извършено от нея престъпление по чл.183, ал.4 вр. с ал.1 вр. с чл.28, ал. 1, вр. чл.26, ал.1 и ал. 3 от НК.

След приключване на разследването, срещу нея в РС – Свиленград бил внесен обвинителен акт от РП-Хасково, ТО-Свиленград и било образувано наказателно дело от общ характер - **НОХД № 302/2022** г. по описа на съда, по което подс. **Л. П. Т.** с Присъда № 8/02.06.2022 г., влязла в сила на 18.06.2022 г., била призната за виновна за престъпление по чл. 183, ал. 4 вр. с ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 вр. чл.26, ал.1 и ал. 3 от НК, за това, че съзнателно не била изпълнила задължението си по издръжката на двете си деца с обща сума 2600.00 лева и деянието осъществено от нея е в условия на продължавано такова и на повторност.

Инкриминираният период от време, за който подс. **Л. П. Т.** била осъдена по **НОХД № 302/2022** г. на РС – Свиленград, бил за периода от месец септември, 2021 г. до месец април, 2022 г., включително.

Със същата присъда на подс. **Л. П. Т.** й било наложено наказание

„Пробация“, включващо мерките по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК - „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 9 месеца с периодичност на явяване два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 9 месеца, както и наказание „Обществено порицание“.

След влизане в сила на 09.03.2021 г. на събното Решение № 260009/20.01.2021 г., постановено по гражданско дело № 480/2020 г. по описа на Районен съд – Свиленград, както и след влизане в законна сила на присъдите по **НОХД № 761/2021г./в сила на 09.11.2021г./** и по **НОХД № 302/2022 г./в сила на 18.06.2022г./** – двете по описа на същия съд, с които подс. **Л. П. Т.**, била осъдена за неплащане на издръжка, тя продължила да не плаща дължимата издръжка на своите низходящи – синовете си Т. М. З. и Д. М. З..

Подс. **Л. П. Т.** отново бездействала, като не изпълнявала задължението си, за което била осъдена по гр.д.№ 480/2020 г. по описа на Районен съд – Свиленград за даване на месечна издръжка на своите низходящи - двете си малолетни деца.

Всичко това принудило бащата на малолетните деца-М. З. отново да подаде жалба до прокуратурата, като упълномощил за това своята сестра – свид. *****, затова, че Подс. **Л. П. Т.** не плаща дължимата издръжка.

По повод на жалбата, депозирана на 31.08.2022 г. в РП-Хасково, ТО-Свиленград, била образувана проверка, след което с прокурорско постановление от 30.09.2022 г. било образувано настоящото досъдебно производство с оглед данни за престъпление по чл. 183, ал. 4, във вр. с ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1 от НК, извършено от подсъдимата през периода от месец май 2022 г. до месец септември, 2022 г.

След проведено разследване, досъдебното производство било спряно, поради отсъствието на подс. **Л. П. Т.** и на бащата М. З. от Р.България.

Завръщайки се в Р. България, на 02.03.2023 г. бащата подал нова жалба до РП-Хасково, ТО-Свиленград, затова, че подс. **Л. П. Т.** не е изплатила нито една от дължимите от нея вноски, която била приобщена към настоящото досъдебно производство /л. 93/.

Самото досъдебно производство, от 23.03.2023г. било възобновено , поради отпадналото основание за неговото спиране.

По така образуваното производство, подс. **Л. П. Т.** била привлечена като обвиняема с постановление от 15.06.2023 г. за престъпление по **чл. 183, ал. 4, вр. ал.1, вр. с чл. 28, ал. 1 от НК**, извършено в град Свиленград, в периода от месец май, 2022 г. до месец юни, 2023 г., включително.

След привличането на Т. в качеството ѝ на обвиняемо лице, тя била разпитана в присъствие на служебен защитник - адв. К. от АК-Хасково.

В хода на разпита, подс. **Л. П. Т.** се признала за виновна по така предявеното ѝ обвинение /л.102/, като заявила, че е безработна, отглежда сама

друго свое дете - момче, което към 15 юни, 2023 г. е на 1 година и 3 месеца и поради тези причини не може да извършва плащания по дължимата от нея издръжка.

По ДП за изясняване на действителния размер на дължимите месечни вноски за двете малолетни деца е била назначена счетоводна експертиза. Видно от заключението на вещото лице за периода от **м.май 2022г. до м.май 2023г.** вкл. дължимите месечни издръжки за всяко едно от двете деца, са както следва 2112,50 лева /13 месеца x 162,50 лв./ за всяко едно дете или в общ размер на 4225 лева.

Видно от в Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние /л.149 от ДП/, подсъдимата има три малолетни деца, не получава доходи и че не притежава движимо или недвижимо имущество на свое име.

Видно от приложената характеристика на подс. **Л. П. Т.** /л.127 от ДП/, същата не се издирва от органите на полицията, но има съдебна регистрация във връзка с извършени от нея престъпления по чл.183 от НК.

Видно от приложената Справка за съдимост подс. **Л. П. Т.**, същата е осъждана по две дела за неплащане на издръжка, а именно по НОХД №761/2021г. по описа на РС Свиленград, вл.в сила на 09.11.2021г. и по НОХД №302/2022г. по описа на РС Свиленград, вл. в сила на 18.06.2022г. последното извършено при условията на повторност. И по двете осъждания на подсъдимата са били наложени наказания Пробация, които са били изтърпени от същата.

Периода, през който държавното обвинение е приело, че следва да се приеме, че подс. **Л. П. Т.** не е изпълнила задължението си е от месец Май, 2022 г. до месец Юни, 2023 г., включително или общо от по 14 месечни вноски по 162,50 лв. за всяко от двете ѝ малолетни деца, като общо дължимата сума за целия период, касаещ и двете деца е в размер на 4550 лв.

Разпитана в хода на досъдебното производство подс. **Л. П. Т.** се признава за виновна, по предявеното ѝ обвинение и дава кратки обяснения, като твърди, че била финансово затруднена, тъй като отглеждала още едно малолетно дете и мъжът с който съжителствала и помагал финансово.

С оглед процедурата по която бе разгледано самото съдебно производство, самата фактическа обстановка, както и извършеното престъпление от подсъдимата се доказва по безспорен и категоричен начин от всички събрани и приобщени по делото писмени и гласни доказателства, които съдът кредитира, като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи се помежду си.

При анализа на събраните доказателства обсъдени поотделно и в съвкупност и въз основа на които съдът постанови присъдата, които съдът възприе като непротиворечиви и логични : Жалба от 31.08.2022г.; пълномощно, 2бр. удостоверения за раждане, касателно двете малолетни деца на страните; Решение №260009/20.01.2021г. постановено по гр.д.№ 480/2020г. по описа на РС Свиленград, Присъда №8/02.06.2022г. постановена по НОХД

№302/2022г. по описа на РС Свиленград ; писма от СИС при РС Свиленград; справки и писма във връзка с имуществено проучване на подсъдимата, справка за образувани и приключени наказателни дела срещу подсъдимата за водени за престъпление по чл.183 от НК; жалба от 02.03.2023г. , справка за регистрирани тр.договори на пимето на подсъдимата; справки за съдимост ,характеристична справка и ДСМПИС на подсъдимия.

Съдебният състав, възприема изцяло и кредитира заключенията по извършената съдебно счетоводна експертиза, тъй като е извършена от веща лице–специалисти с необходимата квалификация и знания, включен в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от Комисията по чл. 401, ал. 1 от Закона за съдебната власт като липсват индиции за предубеденост, а от формална страна изготвеното писмено Заключение обективира необходимите данни и фактически констатации, поради което се явяват обосновани и аргументирани, в съответствие и кореспондиращи с фактите по делото и останалите доказателства, с оглед което не възникват каквито и да е съмнение за неговата правилност. Липсват и обратни доказателства, опровергаващи констатациите и заключението на вещото лице , поради това Съдът намира за обосновано, аргументирано и правилно заключението и ползва същото при формирането на фактическите и правните си изводи.

За достоверни по своето съдържание се ценеха от съдебния състав и писмените доказателства, представляващи и писмени доказателствени средства материализиращи извършените процесуално –следствени действия. Последните са съставени съобразно изискванията на НПК и имат необходимото съдържание и реквизити. Те не се оспориха от която и да е от страните, поради което съдът ги кредитира относно фактите възпроизведени в тях, респ. валидно удостоверяващи извършените процесуални действия от разследващия орган.

От формираната обща доказателствена съвкупност на гласните източници, съдебният състав кредитира при изграждането на фактическите си изводи, свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели - св. * Т.а * и М. Т. З., които са напълно безпротиворечиви и взаимно допълващи се, както и логично структурирани, последователни, с ясна конкретика за фактите, изчерпателни и правдиво звучащи, така също и в пълна корелация помежду си и с писмените доказателствени източници, като не се опровергават по какъвто и да е начин при съотнасянето им едни с др. Свидетелите възпроизвеждат обстоятелства, възприети от тях лично и непосредствено, същевременно липсват и индиции за тяхната предубеденост или заинтересованост от изхода на делото, поради което не са налице основания за критика на показанията им, като достоверен източник на информация. По своя доказателствен ефект, същите са пряко относими и допринасят за изясняването на фактите от предмета на доказване, свързани с извършването на деянието, времето и мястото на осъществяването му, неговия механизъм и предмета на същото, както и авторството му.

Писмените и гласните доказателствени средства коментирани по горе, съдът кредитира изцяло, в съдържанието им материализирано в писмения носител, тъй като същите не бяха оспорени от страните, между тях не се съществуват и противоречия, нито се констатираха недостатъци от външна страна, поставящи под съмнение редовността им. Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимия признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечи-ви доказателства, като на основание императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва тези самопризнания за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата.

Всички доказателства и доказателствени средства /коментирани по горе и кредитирани от съда/ в своята съвкупност установяват по категоричен начин времето, мястото и начина на извършване на престъплението, както и авторството на подсъдимата. Показанията на всички свидетели са непротиворечиви и се покриват напълно с фактическата обстановка, такава каквато е описана в обвинителния акт. Всички тях съдът намира за незаинтересовани и непредубедени свидетели, като показанията им съдът кредитира изцяло.

Следва да се отбележи, че подсъдимата се признава за виновна и признава всички изложени обстоятелства в обвинителния акт, като в съдебно заседание изразява съжаление за случилото се. Кореспонденцията на така направеното от подсъдимата признание на тази част от инкриминираната фактология със заявеното от свидетелите/кредитирани от съда/ окончателно потвърждава извода за доказаност на инкриминираното престъпление осъществено от подсъдимата/така както е посочено в обвинителния акт/ и липсата на необходимост от подробна аргументация относно доказателствената обезпеченост на този фактически сегмент от подложените на доказване събития. Съобразявайки събраните доказателства по делото и вземайки в предвид реда по който премина съдебното следствие, съдът прие че деянието осъществено от подсъдимата по начина описан в обвинителният акт се доказва по безспорен и категоричен начин.

При така изяснената фактическа обстановка Съдът достигна до единствено възможния и несъмнен извод, че с действията си подс. Л. П. Т. е осъществила състава на престъплението по чл. 183, ал. 4 вр. с ал. 1 вр. с чл. 28, ал. 1 от НК

Подсъдимата **Л. П. Т. с ЕГН: *******, родена на 04.03.1994 г. в гр. Харманли, обл. Хасково, с адрес по лична карта: гр. *****, живуща в гр. Д*****, адрес за призоваване: гр. *****, българска гражданка, неомъжена, с основно образование, безработна, осъждана.

Обект на престъплението по чл. 183, ал. 1 НК са обществени отношения, свързани с престъпленията против брака и семейството, засягащи

задължението на посочените от закона лица да доставят средства на нуждаещите се. Издръжката цели да задоволи ежедневните нужди на лицата, които са неработоспособни и не могат да се издържат от личните си имущества. Ето защо издръжката е изискуема през течението на целия месец, за който тя се отнася. Това е така, защото издръжката служи за задоволяване на бъдещи нужди на лицето, в полза на което тя е присъдена. За да се държи наказателно отговорно дадено лице по чл. 183, ал. 1 НК за неплащане на издръжка на свой съпруг, възходящ, низходящ, брат или сестра, е необходимо то да бъде осъдено с влязло в сила решение и след влизане в сила на осъдителното решение съзнателно да не е изплатило дължимите вноски в размер за два или повече месеца. Съгласно СК, родителите са длъжни да дават издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, и тази издръжка се дължи, даже и да съставлява особено затруднение за родителите.

За съставомерността на деянието следва да се отчита периода след влизане в сила на съдебното решение, респ. че съставомерно е неплащането на месечните вноски за издръжка за времето след влизането в сила на съдебния акт, а забавеното плащане на издръжка за минало време т.е. преди влизане в сила на съдебния акт не съставлява престъпление по чл. 183 ал. 1 от НК, а в конкретния случай и по друг текст от НК.

Няма спор, че Решението на съда, по силата на която възникват тези задължения е влязло в сила на **09.03.2021г.** Наказателна отговорност за неплащане на издръжка обаче се носи само при неизпълнение на това задължение /в размер на две или повече месечни вноски/ само за периода от време след влизане в сила на съдебния акт, от които произтича задължението, а не и за минало време.

Съдебната практика наистина е последователна по отношение на становището, че наказателна отговорност се носи за неплащане на издръжка само за напред и то от влизане в сила на съдебния акт, по силата на който възниква задължението за плащане на издръжка. В този смисъл е както и практиката на ВКС от последните години – като напр. решение № 111 от 4.07.2016 г. на ВКС по н. д. № 434/2016 г., III н. о., НК, според което „От този момент /влизането в сила на решението за присъждане на издръжка/ в наказателно-правен аспект е правно значимо поведението на осъдения, защото при умишлено проявено бездействие към задължението да изплаща присъдените алиментни задължения при повече от две месечни вноски, той осъществява и от обективна страна престъпния състав на чл. 183, ал. 1 от НК“, така и по-старата съдебна практика на ВС – като напр. решение № 484 от 16.X.1980 г. по н. д. № 486/80 г., I н. о., според което „За да се държи наказателно отговорно дадено лице по чл. 183, ал. 1 НК за неплащане на издръжка на свой съпруг, възходящ, низходящ, брат или сестра, е необходимо то да бъде осъдено с влязло в сила решение и след влизане в сила на осъдителното решение съзнателно да не е изплатило дължимите вноски в размер за два или повече месеца. За неплатената издръжка за времето, преди

да има влязло в сила решение, лицето не носи наказателна отговорност, а само гражданска такава“.

Анализът на така установените факти, сочи за безспорно доказано осъществяването от страна на подсъдимата на престъпление по чл.183,ал.1 НК, в неговите съвкупни съставомерни признаци – обективни и субективни.

И това е така, т.к. доказва се, че в периода от месец Май, 2022 г. до месец Юни, 2023 г., включително, в град Свиленград, обл. Хасково в в град Свиленград, обл. Хасково, след като е била осъдена с влязло в сила на 09.03.2021 г. Решение № 260009/20.01.2021 г., постановено по гражданско дело № 480/2020 г. по описа на Районен съд - Свиленград, да издържа свои низходящи – синовете си Т. М. З., роден на ***** г. и Д. М. З., роден на ***** г., съзнателно не изпълнила задължението си в размер на повече от две месечни вноски за всяко едно от децата, а именно: 14 пълни месечни вноски по 162.50 лева месечно, с обща сума 2275.00 лева - за детето Т. М. З. и 14 пълни месечни вноски по 162.50 лева месечно с обща сума 2275.00 лева - за детето Д. М. З., като общата сума за издръжката възлиза в размер 4550.00 /четири хиляди и петстотин и петдесет/ лева, дължими на М. Т. З. от гр. Свиленград , като баща и законен представител на двете им деца.

Доказани по делото, с преки доказателства и надлежните доказателствени средства, са релевантните фактите: произходът на децата - низходящи на подс. **Л. П. Т.** и осъждането ѝ с влязло в сила Решение № 260009/20.01.2021 година, постановено по гр. дело № 480/2020 г. по описа на РС Свиленград , влязло в законна сила на **09.03.2021г**, да издържа своите низходящи – синовете си- Т. М. З., роден на ***** г. и Д. М. З., роден на ***** г. , респективно да заплаща месечна издръжка на двете си деца и, в конкретно определен размер, а именно от по 162.50 лева месечно за всяко едно от тях, както и неизпълнението на това ѝ задължение, за повече от две месечни вноски.

Така установеният период на нейното бездействие, обхваща времето о т от месец Май, 2022 г. до месец Юни, 2023 г., включително , като подсъдимата е неизправен длъжник за общо от по 14-месечни вноски за паричната издръжка на двете си деца/ Т. Д. З.и/ , която е осъдена да плаща, тъй като упражняването на родителските права и непосредствени грижи за отглеждането им, са предоставени,респ. поети от др. родител (бащата). До тези основни обективни признаци се свеждат и предвидените в престъпния състав на чл.183,ал.1 НК, които безспорно в настоящия казус са налице и са доказани – постановен е съдебен акт за присъждане на ежемесечна издръжка, както и неплатени повече от две вноски от същата.

Това престъпление, осъществено през посочения по-горе период, подс. **Л. П. Т.** е извършила при условията на „повторност“ по смисъла на на чл. 28, ал.1 от НК - след като е била осъдена за друго такова престъпление с влязла в сила на 09.11.2021 г. Присъда № 15/22.10.2021 г. по НОХД № 761/2021 г. по описа на Районен съд – Свиленград /за престъпление по чл. 183, ал.1 НК/ и с

влязла в сила на 18.06.2022 г. Присъда № 8/02.06.2022 г. по НОХД № 302/2022 г. по описа на съда /за престъпление по чл. 183, ал. 4 във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 28, ал.1, вр. с чл.26, ал. 1 и ал. 3 от НК/, което е видно от приложените справки за съдимост на Бюро за съдимост при РС-Свиленград.

Това е така, тъй като това деяние, подс. **Л. П. Т.** е осъществила в 5-годишния срок по смисъла на чл. 30, ал. 1 от НК от осъждането ѝ както по НОХД № 761/2021 г. за деяние по чл. 183, ал. 1 НК, извършено през времето от месец Април, 2021 г. до месец Август, 2021 г., включително, при което ѝ било наложено наказание „Пробация“, така и по НОХД № 302/2022 г. за деяние по чл. 183, ал.4 вр. ал.1 вр. чл.28, ал.1 във вр. с чл.26, ал. 1 и ал. 3 от НК, извършено през времето от месец Септември, 2021 г. до месец Април, 2021 г., при което ѝ били наложени наказания „Пробация“ и „Обществено порицание“.

Съгласно приложената актуална справка за съдимост на подс. **Л. П. Т.**, наказанието „Пробация“, наложено ѝ по първата поред присъда, било изтърпяно на 25.05.2022 г., а по втората поред присъда, към датата на изготвяне на посочената справка за съдимост, за наложеното ѝ наказание „Пробация“ няма данни да е било изтърпяно.

С оглед на така изложеното, видно е, че не са изтекли 5 години от изтърпяване на наказанието, наложено по предишната присъда - НОХД № 761/21021 г., за извършено деяние по чл.183, ал.1 от НК, както и по НОХД № 302/2022 г. - за същото престъпление /деяние по чл. 183, ал. 1 от НК/, извършено при условията на повторност, съгласно чл. 28, ал.1 НК, както и на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от НК, поради което настоящата престъпна дейност на подсъдимата /от месец Май, 2022 г. до месец Юни, 2023 г., включително / се явява осъществена в условията на повторност, съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от НК. доколкото деянието, предмет на настоящия обвинителен акт е извършено преди изтичането на 5-годишния срок посочен в чл. 30, ал.1 от НК.

Не са налице факти, от които да се направи извод за настъпила промяна в обстоятелствата или настъпила обективна невъзможност от страна на подсъдимата да заплаща присъдената издръжка. Същиата е в трудоспособна възраст, следователно и няма пречки да реализира доходи от трудово или др. правоотношение. Липсата на имущество, като източник на доходи, както и обстоятелството, че същата е била безработна в определен период от време, не я освобождава от задължението като родител да издържа ненавършилите си пълнолетие деца, с оглед обективния, безусловен характер на това задължение. Следва да се отбележи факт, че подсъдимата не е работила за периода, не е релевантен за наказателното производство, доколкото при наличието на подобни обективни пречки, има специален ред, по който следва то да се установи и с изричен съдебен акт, което предполага да е инициирала гражданско производство за прекратяване на присъдената издръжката или нейното намаляване. С тези съображения и съдът приема, отсъствие на

обективни обстоятелства, които да са попречили на подсъдимата да изпълни задължението си и да плати издръжката на своите низходящи , след като е била осъдена да плаща такава със съдебен акт.

До приключване на съдебното дирене пред настоящият съдебен състав от страна на подсъдимата не се ангажираха писмени доказателства за заплащане от нейна страна на дължимата сума предмет на обвинението .

Доказани са авторството на деянието, времето и мястото на извършването му - гр. Свиленград, където се дължи действието за престиране на носимото парично задължение за издръжка, според местоживеенето на детето.

Като пълнолетно вменяемо лице подс. **Л. П. Т.** е годен субект на престъплението.

От субективна страна: налице е умисъл, като форма на вината. Бездействието на подсъдимият и неизпълнението на задължението ѝ за издръжка е напълно съзнателно. Деянието е извършено виновно, при пряк умисъл с цялостно изразени волеви и интелектуален момент, при съзнаване неговия обществен опасен характер, както и последиците – общественно опасни. Подс. **Л. П. Т.** е имала знание за дължимостта на издръжката на своите деца – низходящи, съгласно съдебното решение за присъждането ѝ, което ѝ е било известно, знаела е и точният размер на тази издръжка, че се дължи ежемесечно, както и периодът за който не е внесла вноските, разбирала е и характера /неотменимостта и периодичност с месечно престиране на суми/ на задължението си. Въпреки това напълно осъзнато е бездействала за прякото им изпълнение, чрез плащане, поради това от волева страна, безспорно е предвиждала сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат-вредните последици, обхващащи ежемесечните издръжки, от които е било лишено децата ѝ и тъй като и последните са били предвиждани от нея, иницииран е прекият ѝ умисъл за извършване на престъплението.

Причина за извършване на деянието от подсъдимата е липсата на отговорност и чувство за родителски дълг.

Поради изложеното съдът призна подсъдимата за виновна в извършено престъпление по [чл. 183, ал. 4](#), вр. [ал. 1](#), вр. [чл. 28, ал. 1](#) от НК.

Относно наказанието:

При определяне на вида и размера на наказанието за престъплението, за което подсъдимата бе призната за виновна, съдът взе предвид степента на обществената опасност на деянието и дееца, подбудите за извършване на деянието и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства.

Констатира се ,че подсъдимият не е полагала труд през целия инкриминиран период от време ,без основателна причина, извън ,че към настоящият момент има още едно малолетно дете ,за което по закон следва да издържа. Като смекчаващи вината на подс. обстоятелства следва да се приемат оказаното съдействие при воденото разследване. Като отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се ценят обремененото съдебно

минало, дължимостта на издръжка по отношение на две малолетни и лица и нейния размер, които определят една по-висока степен на укоримост на самия деец.

Обсъдените обстоятелства не обуславят извод за наличие на многобройни или изключително смекчаващо обстоятелства и определяне на наказанието при условията на [чл. 55, ал. 1 от НК](#).

Съставът на [чл. 183, ал. 4 от НК](#) предвижда алтернативно две наказания – "лишаване от свобода" за срок до две години или пробация.

Тук е мястото да се отбележи, че процедурата по [чл. 371, т. 2 от НПК](#) не обвързва съда единствено с налагане на наказание лишаване от свобода и не препятства възможността за провеждане на съкратено съдебно следствие при признаване на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт и за престъпления, наказуеми с предвидените в Особената част на НК наказания по [чл. 37, ал. 1, т. 2 - т. 11](#), независимо дали са основни или в условията на кумулативност или алтернативност с лишаването от свобода. В хипотезите на предвидени като алтернатива на лишаването от свобода по-леки по вид наказания, признанието на фактите може да се обсъжда на плоскостта на [чл. 57, ал. 1](#), [вр. чл. 54, ал. 2 от НК](#) и да обуслови налагане на по-лекото наказание, като най-подходящо. Този подход също обезпечава справедлива компенсация на подсъдимия, който е признал изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и се е отказал от разглеждане на делото по общия ред. Адекватната оценка на цялостния комплекс от смекчаващи и отегчаващи обстоятелства налага заключение за превес на отегчаващите обстоятелства, дефиниращи по-висока степен на обществена опасност на дееца и извършеното от него деяние.

В конкретния случай за престъплението по [чл. 183, ал. 4 от НК](#) целите на [чл. 36 от НК](#) могат да бъдат постигнати и с наказание, определено при условията на [чл. 57, ал. 1](#), [вр. чл. 54 от НК](#) по по-леката алтернатива от лишаването от свобода, а именно – пробация около средния предвиден от закона размер. Затова и съдът наложи наказание около средния размер на предвиденото наказание пробация, а именно: 1. "Задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от 1 година и 2 месеца и [опред. периодичност на явяване и подписване от два пъти седмично](#) и 2. "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от 1 година и 2 месеца, което наказание на основание [чл. 205, ал. 1 от ЗИНЗС](#) да се изпълни по настоящия адрес на подсъдимия.

Съдът наложи и кумулативно предвиденото наказание "Обществено порицание", което да се изпълни, чрез обявяване на присъдата на видно място в Община Свиленград.

Така наложеното наказание по вид, размер и начин на изтърпяване, съдът прецени за необходимо и достатъчно, с оглед личността на подсъдимия и неговата възраст, за да бъдат постигнати целите на наказателната репресия, дефинирани в [чл. 36 НК](#) с изискванията на

специалната и генерална превенция, обуславящи и адекватността на наказанието, с необходимото положително въздействие върху съзнанието му и за неговото превъзпитание към спазването на закона. Наложеното наказание по убеждение на съдебния състав кореспондира и с принципите на справедливостта, и е съответно с тежестта на извършеното. С налагането му се удовлетворява и принципа за общопредупредителния ефект на наказанието за останалите членове на обществото, но преди всичко с не го би се въздействало за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия.

По делото се констатираха направени разноси за изготвяне по делото съдебно счетоводна експертиза, поради което съдът на основание чл.189, ал.3 от НПК осъди подсъдимата **Л. П. Т.**, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на МВР, вносими по сметка на ОД на МВР - Хасково, направените по делото разноси в размер на **70,20 лв.**, представляващи възнаграждение за вещо лице, сторени в досъдебното производство, както и по Бюджета на съдебната власт държавна такса в размер на **5 лв. (пет лева)**, при служебно издаване на Изпълнителен лист, вносима по сметката на Районен съд – Свиленград.

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:.....